

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613731712/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

hører jeg helst om Natten i den fjerne Landsby, eller om Aftenen, naar de dæmpede klinge over den stille Sø.»

Imidlertid slog en Tiener Ild, og antændte derved en Haandfuld tørt Løv, som han havde samlet, derpaa hentede han Qviste, og smaa Grene i Skoven, som han lagde over Løvet, og det varede ikke længe, før en stærk Luc blussede i Veiret, ved hvilken de Spiser bleve varmede, som vore Reisende havde taget med. Emilie paatog sig Overopsigten hermed, en hvid Dug blev udbredt over det grønne Græs, og Alt ordnede sig smukt under hendes Hænder.

Imidlertid gik Leontine rundt, og søgte efter et Sted, hvorpaa Alexandra kunde hvile sig; endelig fandt hun en Plads, som hun ønskede den, under et stort Egetræ, der strakte sine knudrede Kæmpegrene ud over Græsset, hvorved der opstod en Løvhvælvning, der skyggede for Middagssolen, uden at udelukke den friske Luft. Her udbredte hun nu en stor Kappe, og indbød Søsteren til at slumre derpaa. »Jeg føler mig bestandig mat,« sagde denne, »der er ingen Kraft i mig meer, jeg vil derfor modtage dit Tilbud.« — »Sov du!« sagde Leontine, »jeg skal vaage over dig og hindre, at Skovens Kryb nærme sig til dit Leie.«

Alexandra, der var træt, faldt da snart i Søvn, mens Leontine sad ved hendes Side, og spejdede opsøksom til alle Sider; flere Gange sprang hun op, naar et Fårbeen pludselig kom frem, og legede med sin lange Hale, eller naar en nysgierrig Fugl rakte Halsen ud fra et nærliggende Træ; men da hun til sidst mærkede, at der ingen Grund var til Frygt, blev hun endelig rolig, og begyndte at flette en Krands af de blaa Blomster, hvoraf Græsset rundt om hende var fuldt; saasnart hun var færdig, bøiede hun sig over sin Søster, og trykkede Krandsen sagte